

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE WEDŁUG KATECHIZMU KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO (1998)

ORAZ

POSTANOWIEŃ KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI (2001)

Opracowanie: ks. Leszek Adamowicz

<p>KKK 1998 (2042-2043) II Synod Plenarny, n. 79 Uchwała Konferencji Epi- skopatu Polski z dnia 21.06.2001</p>	<p>KKK 1992 (2042-2043)</p>	<p>Wersja tradycyjna</p>	<p>KPK 1983</p>	<p>KKKW</p>	<p>Inne dokumenty Kościoła</p>
<p>Pierwsze przykazanie kościelne („W niedziele i inne dni nakazane dni świąteczne wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac służebnych”) wymaga od wiernych święcenia dnia, w którym wspomina się Zmartwychwstanie Pańskie, a także najważniejszych świąt liturgicznych, w które czcimy tajemnice Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i Świętych, przede wszystkim przez uczestnictwo w celebracji eucharystycznej, gromadzącej chrześcijańską wspólnotę. Należy także uwolnić się od tych wszystkich prac i spraw, które ze swej natury przeszkadzają święcić te dni.</p> <p>KEP: „W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.”</p>	<p>1. Pierwsze przykazanie („W niedziele i święta we Mszy świętej nabożnie uczestniczyć”) domaga się od wiernych udziału w celebracji Eucharystii, na której gromadzi się wspólnota chrześcijańska, w dniu upamiętniającym Zmartwychwstanie Pańskie.</p> <p>4. Czwarte przykazanie („Ustanowione przez Kościół dni święte święcić”) uzupełnia obowiązek Mszy niedzielnej przez udział w głównych uroczystościach liturgicznych, upamiętniających misteria naszego Pana, Najświętszej Maryi Panny i świętych.</p>	<p>1. Ustanowione przez Kościół dni święte święcić. 2. W niedziele i święta we mszy św. nabożnie uczestniczyć.</p>	<p>Kan. 1246 - § 1. Niedziela, w czasie której jest czczona tajemnica paschalna, na podstawie tradycji apostoelskiej winna być obchodzona w całym Kościele jako najdawniejszy dzień świąteczny nakazany. Ponadto należy obchodzić dni Narodzenia Pana naszego Jezusa Chrystusa, Objawienia Pańskiego, Wniebowstąpienia oraz Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, Jej Niepokalanego Poczęcia i Wniebowzięcia, Świętego Józefa, Świętych Apostołów Piotra i Pawła, wreszcie Wszystkich Świętych.</p> <p>§ 2. Konferencja Episkopatu może jednak, za uprzednią aprobatą Stolicy Apostolskiej, niektóre z dni świątecznych nakazanych znieść lub przenieść na niedzielę.</p> <p>Kan. 1247 - W niedziele oraz w inne dni świąteczne nakazane, wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy świętej oraz powstrzymać się od wykonywania tych prac i zajęć, które utrudniają oddawanie Bogu czci, przeżywanie radości właściwej dniowi Pańskiemu oraz korzystanie z należnego odpoczynku duchowego i fizycznego.</p> <p>Kan. 1248 - § 1. Nakazowi uczestniczenia we Mszy świętej czyni zadość ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego.</p> <p>§ 2. Jeżeli z braku świętego szafarza albo z innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć w Eucharystii, bardzo zaleca się, ażeby wierni brali udział w liturgii Słowa, gdy jest ona odprawiana w kościele parafialnym lub innym świętym miejscu, według przepisów wydanych przez biskupa diecezjalnego, albo poświęcali odpowiedni czas na modlitwę indywidualną w rodzinie lub w grupach rodzin.</p>	<p>1 Kan. 881 - § 1. Chrześcijanie są zobowiązani w niedziele i święta nakazane uczestniczyć w Boskiej Liturgii oraz, według przepisów lub prawnych zwyczajów własnego Kościoła sui iuris, w celebracji Liturgii Godzin.</p> <p>§ 2. Aby chrześcijanie mogli łatwiej wypełnić ten obowiązek, ustanawia się czas użyteczny biegnący od niesporów wigilii aż do zakończenia niedzieli lub święta nakazanego.</p> <p>§ 4. Chrześcijanie powinni w tych dniach powstrzymać się od tych zajęć i prac, które utrudniają oddawanie czci Bogu, przeżywanie radości dnia Pańskiego oraz korzystanie z należnego odpoczynku duchowego i fizycznego.</p> <p>1 Kan. 880 - § 3. Dniami świątecznymi nakazanymi wspólnymi dla wszystkich Kościołów wschodnich, oprócz niedziel, są dni: Narodzenia Pana naszego Jezusa Chrystusa, Epifanii, Wniebowstąpienia, Zaśnięcia Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, Świętych Apostołów Piotra i Pawła, z zachowaniem prawa partykularnego Kościoła sui iuris zatwierdzonego przez Stolicę Apostolską, która może dzień świąteczny nakazany znieść albo przenieść na niedzielę.</p>	<p>Jan Paweł II, List apostolski „Dies Domini” z 1998 r.</p>

<p>KKK 1998 (2042-2043) II Synod Plenarny, n. 79 Uchwała Konferencji Epi- skopatu Polski z dnia 21.06.2001</p>	<p>KKK 1992 (2042-2043)</p>	<p>Wersja tradycyjna</p>	<p>KPK 1983</p>	<p>KKKW</p>	<p>Inne dokumenty Kościoła</p>
<p>2. Drugie przykazanie kościelne („Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku spowiadać się ze swych grzechów”) zapewnia przygotowanie do Eucharystii przez przyjęcie sakramentu pojednania, który jest kontynuacją dzieła nawrócenia i przebaczenia, zapoczątkowanego na chrzcie.</p> <p>KEP: „Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu Pokuty.”</p>	<p>2. Drugie przykazanie („Przynajmniej raz w roku spowiadać się”) zapewnia przygotowanie do Eucharystii przez przyjęcie sakramentu pojednania, który jest kontynuacją dzieła nawrócenia i przebaczenia, zapoczątkowanego na chrzcie.</p>	<p>4. Przynajmniej raz w roku spowiadać się (...)</p>	<p>Kan. 989 - Każdy wierny, po osiągnięciu wieku rozeznania, obowiązany jest przynajmniej raz w roku wyznać wiernie wszystkie swoje grzechy ciężkie.</p>	<p>1Kan. 719 – (...) Wszystkich zaś chrześcijan usilnie zachęca się, aby często przyjmowali ten sakrament, zwłaszcza w okresach postu i pokuty zachowywanych we własnym Kościele sui iuris.</p>	<p>Jan Paweł II, Adhortacja apostołska „Reconciliatio et poenitentia” z 1981 r.</p>
<p>3. Trzecie przykazanie kościelne („Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku na Wielkanoc przyjąć Komunię świętą”) określa minimum w przyjmowaniu Ciała i Krwi Pańskiej w związku ze świętami wielkanocnymi, które są źródłem i centrum liturgii chrześcijańskiej.</p> <p>KEP: „Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię świętą.”</p>	<p>3. Trzecie przykazanie („Przynajmniej raz w roku w czasie wielkanocnym Komunię świętą przyjąć”) określa minimum w przyjmowaniu Ciała i Krwi Pańskiej w związku ze świętami wielkanocnymi, źródłem i ośrodkiem liturgii chrześcijańskiej</p>	<p>4. (...) i w czasie wielkanocnym Komunię św. przyjmować.</p>	<p>Kan. 920 - § 1. Każdy wierny po przyjęciu Najświętszej Eucharystii po raz pierwszy ma obowiązek przyjmować ją przynajmniej raz w roku. § 2. Ten nakaz powinien być wypełniony w okresie wielkanocnym, chyba że dla słusznej przyczyny wypełnia się go w innym czasie w ciągu roku.</p>	<p>11Kan. 708 - Hierarchowie miejsca i proboszczowie powinni się troszczyć, aby wszyscy chrześcijanie zostali pilnie pouczeni o konieczności przyjęcia Boskiej Eucharystii w niebezpieczeństwie śmierci oraz w okresach ustanowionych przez najczcigodniejszą tradycję lub prawo partykularne własnego Kościoła sui iuris, a zwłaszcza w okresie paschalnym, w którym Chrystus Pan powierzył misteria eucharystyczne. 1Kan. 881 - § 3. Usilnie zachęca się chrześcijan, aby zwłaszcza w tych dniach częściej lub nawet codziennie przyjmowali Boską Eucharystię.</p>	<p>Sobór Lateraneński IV z 1215 r.; Sobór Trydencki z 1569 r.; Leon XIII, Encyklika „Mirae caritatis” z 1903 r.</p>

<p>KKK 1998 (2042-2043) II Synod Plenarny, n. 79 Uchwała Konferencji Epi- skopatu Polski z dnia 21.06.2001</p>	<p>KKK 1992 (2042-2043)</p>	<p>Wersja tradycyjna</p>	<p>KPK 1983</p>	<p>KKKW</p>	<p>Inne dokumenty Kościoła</p>
<p>4. Czwarte przykazanie kościelne („W dni pokuty wyznaczone przez Kościół wierni są zobowiązani powstrzymać się od spożywania mięsa i zachować post”) zabezpiecza okresy ascezy i pokuty, przygotowujące nas do uroczystości liturgicznych. Usposabiają nas one do zdobycia panowania nad popędami i do wolności serca.</p> <p>KEP: „Zachowywać nakazane posty, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach.”</p>	<p>5. Piąte przykazanie („Posty nakazane zachowywać”) wyznacza okresy ascezy i pokuty, które przygotowują nas do uroczystości liturgicznych; przyczyniają się one do opanowywania naszych popędów i do wolności serca.</p>	<p>3. Posty nakazane zachowywać. 5. W czasach zakazanych zabaw hucznych nie urządzać.</p>	<p>Kan. 1249 - Wszyscy wierni, każdy na swój sposób, obowiązani są na podstawie prawa Bożego czynić pokutę. Żeby jednak wszyscy przez jakieś wspólne zachowanie pokuty złączyli się między sobą, zostają nakazane dni pokuty, w które wierni powinni modlić się w sposób szczególny, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia siebie przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zaś zachowywać post i wstrzemięźliwość, zgodnie z postanowieniami zamieszczonych poniżej kanonów.</p> <p>Kan. 1250 - W Kościele powszechnym dniami i okresami pokutnymi są poszczególne piątki całego roku i czas wielkiego postu.</p> <p>Kan. 1251 - Wstrzemięźliwość od spożywania mięsa lub innych pokarmów, zgodnie z zarządzeniem Konferencji Episkopatu, należy zachowywać we wszystkie piątki całego roku, chyba że w danym dniu przypada jakaś uroczystość. Natomiast wstrzemięźliwość i post obowiązują w środę popielcową oraz w piątek Męki i Śmierci Pana naszego Jezusa Chrystusa.</p>	<p>Kan. 882 - W dniach pokuty chrześcijanie mają obowiązek zachowania postu lub wstrzemięźliwości na sposób ustanowiony przez prawo partykularne własnego Kościoła sui iuris</p>	<p>Paweł VI, Konstytucja apostolska „Paenitemini” z 1966.</p>
<p>5. Piąte przykazanie kościelne („Wierni są zobowiązani dbać o potrzeby Kościoła”) mówi, że wierni powinni dbać o potrzeby materialne Kościoła, każdy według swoich możliwości.</p> <p>KEP: „Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.”</p>	<p>5+. Wierni mają także obowiązek, każdy według swoich możliwości, dbać o materialne potrzeby Kościoła.</p>		<p>1Kan. 222 - § 1. Wierni mają obowiązek zaradzić potrzebom Kościoła, aby posiadał środki konieczne do sprawowania kultu, prowadzenia dzieł apostołstwa oraz miłości, a także do tego, co jest konieczne do godziwego utrzymania szafarzy.</p> <p>§ 2. Obowiązani są także do popierania sprawiedliwości społecznej, jak również, pamiętając o przykazaniu Pana, do udzielania pomocy biednym z własnych dochodów.</p>	<p>1Kan. 25 - § 1. Chrześcijanie mają obowiązek zaradzić potrzebom Kościoła, aby posiadał środki konieczne do realizowania własnych celów, przede wszystkim do sprawowania kultu, prowadzenia dzieł apostołstwa oraz miłości, a także do tego, co jest potrzebne do godziwego utrzymania szafarzy.</p> <p>§ 2. Obowiązani są także do popierania sprawiedliwości społecznej, jak również, pamiętając o przykazaniu Pana, do udzielania pomocy biednym z własnych dochodów.</p>	